

06-12-2020

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΣΤ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ.
† Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκλασίας,
τοῦ θαυματουργοῦ.
ΤΩΣ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.
„**Ηχος α'**.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: ἄμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμε-
γαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλο-
πρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος
φῶς ὡς ἴματιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ¹
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ
ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν
αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων
ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους
αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουρ-
γοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἴματιον τὸ πε-
ριβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων
στήσονται ὅδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου
φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὅρη, καὶ κατα-
βαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν
ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρε-
λεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι
καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων
διελεύσονται ὅδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ, προσδέξονται ὅναγροι εἰς
δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου
τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπε-
ρώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν
ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς
κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς
γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν
ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν
ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν
ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα
τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου,
ὅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσου-
σι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται
αὐτῶν.

06-12-2020 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΣΤ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΗΧΟΣ Λ' ΕΩΘ. Δ'

”Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις,
πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς
ὅ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο
νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ
θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ
ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ
Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ
συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας
αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ
τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργα-
σίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὦς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα
σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίη-
σας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς
σου.

Ἄῦτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη
καὶ εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὡν
οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ
μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας
ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι,
δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς
εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλ-
λέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ
σύμπαντα πλησθήσονται χρη-
στότητος ἀποστρέψαντος δέ σου
τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν
χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα
σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαι-
νιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς
αἰῶνας εὑφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος
τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ
μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως
ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή
μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὡστε μὴ ὑπάρ-
χειν αὐτούς.

Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον. Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν
αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο
νύξ.

Ὦς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα
σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίη-
σας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἄλλη-
λούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα
σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης,
καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*.....*), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Tῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **C**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: ‘**O**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματi, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **A**μήν.

Ψαλμὸς 140 ‘**Ηχος α'**

Kύριε ἐκέραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Kατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Mὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Cùν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἔλει, καὶ ἔλεγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Λκούσονται τὰ δήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ώσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἣς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Εκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Εν ὁδῷ ταύτῃ, ἦ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Απώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἔλπις μου, μερίς μου εἰ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Σπήρα Ἄναστασιμα Ἡχος α'

Σπίχ. **Ε**ξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς, πρόσδεξαι Ἄγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἰ ὁ δείξας, ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Σπίχ. **Ε**μὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ ἀνταποδῷσι.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἔστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Σπίχ. **Ε**κ βαθέων ἐκέραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἔστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἐτερα Ἄναστασιμα.

Ἡχος α'

Σπίχ. **Γ**ενηθήτω τὰ ὄτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εύφροάνθητε ούρανοί, σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὅρη εύφροσύνην· ίδου γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδούς, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Σπίχηρὰ τοῦ Ἅγιου Νικολάου.

“Ηχος β’

‘Οπε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Σπίχ. Εὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τὶς ὑποστήσεται; ίδια παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμὸς ἔστιν.

Μύροις, παροικήσας αἰσθητῶς, μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, μύρῳ χρισθεὶς νοητῷ Ἅγιε Νικόλαε, Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ, καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην τελούντων ἀεί, λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τούτους καὶ τῶν θλίψεων Πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Σπίχ. Ενεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μύροις, παροικήσας αἰσθητῶς, μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, μύρῳ χρισθεὶς νοητῷ Ἅγιε Νικόλαε, Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ, καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην τελούντων ἀεί, λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τούτους καὶ τῶν θλίψεων Πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν

προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὔσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ίδια Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον Ἀναμάρτητε, ίνα τῷ κόσμῳ δωρήσῃ τὴν ἀνάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Νίκη, φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, ἐν πειρασμοῖς κραταιά, Ἅγιε Νικόλαε, θεράπων ὄντως Χριστοῦ· πανταχοῦ γὰρ καλούμενος, ὀξέως προφθάνεις, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου· σὺ γὰρ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίστει ὀπτανόμενος σώζεις, ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστασεων.

Σπίχ. Ἄπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναῖδιον Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος προελθόντα ἀφράστως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον δι’ ἡμᾶς ἐκουσίως καταδεξάμενον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπίχ. Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Νίκη, φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, ἐν πειρασμοῖς κραταιά, Ἅγιε Νικόλαε, θεράπων ὄντως Χριστοῦ· πανταχοῦ γὰρ καλούμενος, ὀξέως

προφθάνεις, πόθω τοὺς προστρέχοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου· σὺ γὰρ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίστει ὀπτανόμενος σώζεις, ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστασεων.

Σπίχ. Λίνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

”Ωφθης, Κωνσταντίνῳ Βασιλεῖ, σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ κατ’ ὄναρ, καὶ τούτους φόβῳ βαλών, οὕτως αὐτοῖς εἴρηκας. Λύσατε δὴ ἐν σπουδῇ, τῆς εἰρκτῆς οὓς κατέχετε, δεσμίους ἀδίκως, ἀθώους τυγχάνοντας, τῆς παρανόμου σφαγῆς· ὅμως ἀλλ’ ἐὰν παρακούσῃς, ἔντευξιν ποιήσομαι Ἀναξ, κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος.

Σπίχ. Ὁτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θερμός, τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελοῦσιν, ὑπάρχεις ἔνδοξε, Ἀγιε Νικόλαε, Ιεροκήρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν γῇ καὶ τοῖς πλέουσι, τοῖς πόρρω καὶ πέλας, οἷα συμπαθέστατος, καὶ πρεσβευτὴς κραταιός· ὅθεν συνελθόντες βιῶμεν· Πρέσβευε πρὸς Κύριον ὅπως, πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως.

Δόξα... ᾖ Χος πλ. β'

Ιεραρχῶν τὴν καλλονήν, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὡς φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες·

Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρός, καὶ πρόεδρος σεπτός, καὶ στῦλος ἀπερίτρεπτος. Χαίροις φωστὴρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι. Χαίροις τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρμοσύνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προστάτης, καὶ νῦν παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἀεί, τὴν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

”Χος α'

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ Βασίλειον ἡγέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γάρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἔχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Εἰσοδος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία Ὁρθοί!

Καὶ ὁ χορός φάλλει τὸ·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἥλιον δύσιν,

Ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίε Θεοῦ, ζωὴν διδούς, Διὸ δόκος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.

Τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας.

Ἡχος πλ. β'.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Σπίχος. **Ἐ**νεδύσατο Κύριος
δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Σπίχος. **Κ**αὶ γάρ ἐστερέωσε
τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθή-
σεται. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα. Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 10, 7 & 3, 13-16 ἐκλογὴ)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων,
καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν
αὐτοῦ, Μακάριος ἀνθρωπος, δις
εὗρε σοφίαν, καὶ θυητός, δις εἴδε
φρόνησιν. Κρεῖσσον γάρ αὐτὴν
ἐμπορεύεσθαι, ἡ χρυσίου καὶ
ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα
δὲ ἐστι λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντι-
τάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν.
εὔγνωστὸς ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζου-
σιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον
αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γάρ τοῦ στόματος
αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη,
νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης
φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατε μου, ὡς
τέκνα· σεμνὰ γάρ ἐρῶ, καὶ
μακάριος ἀνθρωπος, δις τὰς ἐμὰς

ὄδοις φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου,
ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλη-
σις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο
παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προϊεμαι ἐμὴν
φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ
Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ
γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλε-
σάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια,
ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἴσχυς. Ἐγὼ
τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ
ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν.
Νοήσατε τοίνυν ἀκακοί πα-
νουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι
ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ
μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γάρ ἐρῶ, καὶ
ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά. Ὅτι
ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου,
ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ
χείλη φευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης
πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός
μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ
στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ
τοῖς νοοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς
εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γάρ
ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ
ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε
Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 10, 31-32 & 11, 1-12)

Сτόμα δικαίου ἀποστάζει
σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἔξο-
λεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων
ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ
ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ⁷
δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου,
στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ.
Οὗτοι ἐὰν εἰσέλθῃ ὅπερις, ἐκεῖ καὶ
ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ
σοφίαν. Τελειότης εὐθέων

όδηγήσει αύτούς, καὶ ὑποσκελι-
σμὸς ἀθετούντων προνομεύσει
αύτούς, Οὐκ ὡφελήσει ὑπάρχοντα
ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνῃ δὲ
ρύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανὼν
δίκαιος ἔλιπε μετάμελον· πρόχει-
ρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος
ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη
ἀμώμου ὀρθοτομεῖ δόδούς, ἀσέβεια
δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη
ἀνδρῶν ὀρθῶν ρύσεται αὐτούς, τῇ
δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι.
Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου
οὐκ ὅλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα
τῶν ἀσεβῶν ὅλυται. Δίκαιος ἐκ
θῆρας ἐκδύνει, ἀντ’ αὐτοῦ δὲ πα-
ραδίδοται ὁ ἀσεβῆς. Ἐν στόματι
ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις
δὲ δικαίων εὔοδος. Ἐν ὀγαθοῖς δι-
καίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν
ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν
εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις,
στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσε-
ται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς
φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν
ἄγει.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ
Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 4, 7-15)**

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευ-
τῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας
γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ
ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ
ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ
ἥλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.
Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγα-
πήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν
μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία
ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ. Βασκανία
γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά,

καὶ ὁρμασμὸς ἐπιθυμίας μεταλ-
λεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν
όλιγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μα-
κρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν
ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ
ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ
θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι
χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς δσίοις
αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλε-
κτοῖς αὐτοῦ.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (*ἄπαξ*).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός
τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθα Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (*ἄπαξ*).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθα Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεῖνος*).

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελ-
φῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων,
Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους,
ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ
ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν
διούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χρι-
στιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ,

πόλει) ταύτη, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (*ἄπαξ*).

὾τι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Άμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἥλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Ο Διάκονος: **Π**ληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἱρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἱρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἱρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε. Ὄτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: **Ἀ**μήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сοὶ, Κύριε.

Κύριε, δὲ Θεὸς ἡμῶν, δὲ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν

αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν σπίχον.

Ἀπόσπιχα Σπιχηρά.

Τὸ Άναστασιμόν.

Ὕχος α'

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθῶν ἡλευθερώθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

Σπίχ. **Ο** Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτείτω τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσύνης· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδάμ παγγενῆ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

Σπίχ. **Κ**αὶ γὰρ ἐστερέωσεν

τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς, Ἀκατάληπτε, ἐκῶν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν· “Ον ὁ ἄδης συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι, ἡγαλλιάσαντο· Ἄδαμ δὲ ἵδων σε τὸν Κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. ”Ω τοῦ θαύματος! πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἡ τῶν ἀπάντων ζωὴ; ἀλλ’ ἡ ὡς ἡβουλήθη, κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· ‘Ο ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Σπίχ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γυναῖκες μυροφόροι μύρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς καὶ ὀδυρμοῦ τὸν τάφον σου κατέλαβον, καὶ μὴ εύροιςαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ...

“Ηχος πλ. β'

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπον, λειτουργὲ Κυρίου, ἄνερ ἐπιθυμιῶν, σκεῦος ἐκλογῆς, στῦλε καὶ ἐδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμε, μὴ παρασιωπήσῃς, τοῦ βιοῦν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν... Προεόρπον

. “Ηχος πλ. β'

Ἄνυμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; τὶς ὁ τεκὼν σε; τὶς καὶ ἡ

Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν, μεγάλων παραδόξων ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὅρωμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐκ τῆς γῆς τὸ Σπήλαιον, καὶ οὐρανὸν αἴτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν Ἀστέρα, καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄντι μάσας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ο Αναγνώστης: **Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (*ἐκ γ'*).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄντι μάσα σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ

έπι τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὁ Ἱερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀμήν.**

ὁ Ἱερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀμήν.**

Ἄπολυτίκιον.

Ὕχος Α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν, διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις των οὐρανῶν ἐβόων σοὶ ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρὶ...

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου Νικολάου

Ὕχος δ'

Κανόνα πίστεως

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ

ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ιεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Ὕχος δ'

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἔκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυτος

ΙΕΡΕΥΣ: **Сοφία!**

Ο Άναγνώστης: Εύλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: 'Ο ὡν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Άναγνώστης: Κτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ χώρᾳ, νήσῳ, κώμῃ, Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: 'Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ

έλπις ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο **Άναγνώστης**: **Δ**όξα Πατρὶ¹
καὶ Γῆ² καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πά-
τερ Ἡγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: ‘Ο ἀναστὰς ἐκ νε-
κρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς πανα-
χράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου
καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασί-
αις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων
δυνάμεων ἀσωμάτων· ἵκεσίαις τοῦ
τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προ-
δρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου·
τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφή-
μων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύ-
ρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων
πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἀγίου (**τοῦ
ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεο-
πατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἰωάννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνή-
μην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν
ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**ι’ εὐχῶν τῶν
ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο **Άναγνώστης**: **Δ**όξα μήν.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
Έγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
‘Ιεροψάλτη
σπὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.